

■ het irrenoffensive

door Peter, Tina en Wolfgang

De Psychipol-manifestatie is een aangrijpende gebeurtenis geworden door het offensief van de Berlijnse gekken tegen een psychiater-vertegenwoordiger van de italiaanse Democratiese Psychiatrie. Brullen en schreeuwen als aktiemiddel en tegelijk als weg tot zelfbevrijding. Al krijsen ze soms nog harder tegen elkaar dan tegen de psychiaters.

We willen bij de beschrijvingen van alternatieven ook hun verhaal opnemen. Een alternatief in de zin van een dag en nacht draaiend projekt is het niet. Maar het Irrenoffensive is de meest inspirerende aktie-zelfhulpgroep die we kennen. In tegenstelling tot andere aktie-zelfhulpgroepen hebben ze wel degelijk de bedoeling een alternatief te bieden: elkaar door hun gezamenlijke activiteiten uit de inrichting te houden. En dat pakken ze grondig aan. Gekken in de aanval!

wij gekken

Onze groep, zo'n dertig mensen, bestaat enkel uit vroegere of huidige inrichtingsbewonersters. Eigen 'betroffenheid' is voorwaarde om mee te doen. Therapeuten, van welke soort ook, worden niet toegelaten. De activiteiten naar buiten toe lopen parallel met de eigenlijke zelfhulp. Het offensieve werk, het aanklagen van de psychiatrie, gebeurt via persinterviews, het maken van eigen films en tijdschriften en een eigen boek over het Irrenoffensive. In Berlijn zijn we bekend geworden door het verstoren van bijeenkomsten rond psychiatrie-hervormingsplannen. De schijnvertoningen van duitse sociale psychiaters en italiaanse demokratiese psychiaters bestrijden we resoluut. Met geschreeuw, met argumenten, met onze eigen inrichtingservaringen. Daarnaast gaan we ook de inrichtingen zelf in. Om pamfletten uit te delen, om mensen te bezoeken, ze advokaten te bezorgen en ze uit de inrichting te bevrijden.

Deze activiteiten organiseren we in de wekelijkse vergaderingen of in de deelgroepjes. Deze groepjes van ongeveer vijf gekken bespreken onderling

irrenoffensive-leden in actie bij de kliniek in reinickendorf

ook persoonlijke zaken. We letten er bij elkaar op dat we niet weer zo normaal worden dat we weer in een inrichting terechtkomen. Verder kunnen we nog een winkeltje dat fungeert als klachten- en informatieburo. Er wordt voorlichting gegeven over de gevaren van psychofarmaka, over wat er gebeurt bij opname in een inrichting, en over de juridische aspecten. Dit doen we samen met een groep kritiese werkers.

stellingname

We verzetten ons tegen de psychiatrische inrichting. Deze pretendeert hulp te bieden, in feite wordt er enkel schade toegebracht. Mediese dwang, verlamingspillen en hersenspoeling in plaats van warmte en begrip. Ons verzet geldt speciaal elektroshock, psychofarmaka, isoleren, dwang, arbeids- en andere driltherapie. De gekken zijn het zat geslagen te worden, gesteriliseerd, beroofd, betutteld, gevangen gehouden, tot robots gemaakt te worden. Vandaar de keuze offensief te gaan werken. Zoeken naar de betekenis van gek zijn. Angsten en agressie uitleven op een manier die niet jezelf vernietigt, maar de destruktieve krachten rondom je.

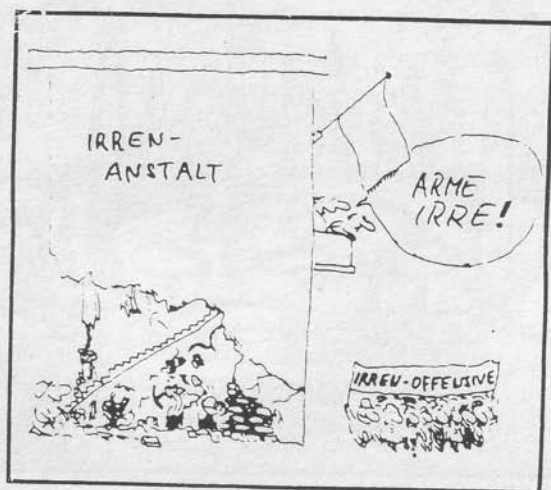
Het doel van het Irrenoffensive is

- de afschaffing vande psychiatrie
- de verandering van de heersende normaliteit
- de kriminalisering van behandeling met zenuwgiffen

- het verhinderen van de invoering van Gemeindepsychiatrie

De naam 'Irrenoffensive' ('Gekkenoffensief') is voor velen een drempel voor het meedoen. Jezelf gek noemen en dan nog in de aanval ook! Degenen die wel toetreden zijn zich bewust dat gekzijn een realiteit is, belangrijk is en goed. Ze zien de parallel met flikkergroepen, etcetera. Een gepolitiseerd bewustzijn wordt zo een voorwaarde tot deelnemen. Zich gek noemen is ook een provokatie tegenover de 'dwangmatig normalen'. De mensen die zich tot robots hebben laten verminken. Wij, offensieve gekken, zijn getroffen. Psychiatrie-slachtoffers. Het woord 'patiënt' willen we niet horen. Overname van het woord 'patiënt' is een legitimering van het geweld van de psychiatrie. Onder het mom dat het gaat om 'zieken'. Het ergste dat de inrichting afdwingt is ziekte-inzicht. Er bestaat niet zoiets als geestesziekte.

De Irrenoffensive-groep is een zelfhulpgroep. Een vaak misbruikt woord. Verschillende mensen van het Irrenoffensive hadden tevoren ook in zulke zogenaamde 'zelfhulpgroepen' gezeten. Opgezet vanuit de hulpverlening, begeleid door een hulpverlener. Begeleide zelfhulp - niks zelfhulp! Waar het bij zelfhulp om gaat is de solidariteit tussen de getroffen. Met hulpverleners erbij komt daar niets van. Zo ook bij progressieve 'zelfhulpgroepen' met als uitgangspunt gelijkwaardigheid tussen begeleiders en

betroffenen. Het tegendeel is het geval. Het Irrenoffensive kent in tegenstelling tot zulke groepen geen onderscheid. Iedereen heeft in een inrichting gezeten. Spontane uitingen worden niet onderdrukt. Brullen of zacht zijn, afkraken of ophemelen, haten of liefhebben, je doet wat bij je opkomt. Luide levendigheid, waardoor ieder weet waar-ie aan toe is.

poen en plek

Het eerste onderkomen van de groep was een kraakpand. De krakers van Bülowstrasse stelden een deel van de ruimte beschikbaar. Enkelen van hen hadden zelf ook kennisgemaakt met de psychiatrie. Gekraakt was er niet enkel om de eigen woningnood op te heffen. Het kraakpand werd ook als een mogelijkheid gezien om nieuwe manieren van gemeenschappelijk samenleven te ontwikkelen. Ondanks aanvankelijke weerstand tegen de komst van ons gekken ontstond er een goeie verstandhouding. Via het samen opknappen en koken leerden we elkaar kennen en waarderen. In 1983 werd de Irrenoffensive-groep voor de zoveelste maal ontruimd.

We hadden er genoeg van. Na onderhandelingen met de burokratie slaagden we er een jaar later in een forse subsidie te bedingen. Daarvan wordt een pand gehuurd, inboedel gekocht en kan iemand van de groep betaald in dienst worden genomen. Sinds een paar jaar ontving de groep al een maandelijks toelage van de berlijnse Alternative Liste. Dit geld werd onder meer gebruikt om een eigen busje te kopen. Daarmee werden manifestaties zoals Psychipol en het deense gekkenkamp bezocht.

hoe 't begon

In 1979 begon ik een proces tegen mijn psychiaters. Kort nadat ik uit de inrichting weer naar huis was gestuurd. Aanvankelijk met de enige bedoeling het recht te claimen mijn eigen dossier in te mogen zien. Op de Gezondheidsdag in 1980 in Berlijn diende ik een resolutie in om mijn eis ondersteund te krijgen. Positieve reacties kwamen alleen van een SSK-lid en mensen van een Zwitserse zelfhulpgroep. De resolutie werd weggewerkt door de zogenaamde progressieve sociale psychiaters. Zij hoorden liever hun eigen hervormingsplannen. De betroffenen golden opnieuw slechts als ordeverstoorers.

Kort erna werd er in contactcentrum Kommrum een bijeenkomst georganiseerd. Progressieve psychologen wilden een 'patiëntenklub' starten. Het moest een zelfhulpgroep worden. Echter met verplegers en andere werkers er bij. Het bleek dat die mensen dachten beter te weten wat goed was voor de betroffenen dan wijzelf. De gekken wilden geen bevoogding; alleen met gekken onder elkaar zijn. Zo startte het Irrenoffensive. De rest van niet-betroffenen sloten zich aaneen en vormden het klachtenburo psychiatrie.

verbreding

Veel groepen die een progressieve pretentie hebben zijn toch volledig gelijkgeschakeld met het psychiatries denken. Amnesty International rekent mishandeling met neuroleptica in de inrichting niet als folter; politieke partijen bekommeren zich niet om de diskriminatie en rechteloosheid van psychiatrie-slachtoffers. De SSK is de enige groep die psychiatrie-

se misdaden bij de naam noemt, en dan ook door het Irrenoffensive wordt gesteund. Progressieve ggz-werkers hebben enkel maar weerstand tegen echte zelfhulp en autonome zelforganisatie van betroffenen. Milieugroepen vinden het geen probleem als menselijke organen door neuroleptika worden verziekt. Schijnbare medestanders zijn vaak in feite tegenstanders, zoals de zogenaamde progressieve sociale psychiaters. Onze radicale kritiek wordt omgebogen tot hervormingsvoorstellen. Geen grote inrichtingen meer, maar wel veel kleine. De invoering van wijkpsychiatriese bewaking, en psychiatrische overvalkommando's (krisisinterventieteams).

De schijnbaar vriendelijke en progressieve psychiaters zijn in feite de sluwste en gevaarlijkste! De enige groep die zich echt voor het Irrenoffensive heeft ingezet, is de Alternative Liste Berlin. Naast het geven van financiële steun, hebben ze ook onze eisen in hun partijprogramma opgenomen: afschaffing van de psychiatrie, schadeloosstelling van psychiatrie-slachtoffers, en het opzetten van autonome gekkenhuizen. Zelfbevrijding is een lange en zware weg. De strijd tegen de psychiatrie schijnt vaak een zinloze onderneming. Als middel kiezen we de spraak van de gekte te aanhoren, serieus te nemen en openbaar te maken. Vaak de stem van roependen in de woestijn. Echter, ieder die zich tegen de psychiatrie verheft geeft de strijd zin. En dat worden er meer en meer als de gekken zich aaneensluiten, in Berlijn, in Duitsland, in Europa en wereldwijd.

Dit stuk is samengesteld uit bijdragen van Peter, Tina en Wolfgang van het Irrenoffensive, en verder op basis van de Psychipol-teksten.